

Σύμβασις ΕΛΛΑΔΟΣ - ΚΥΠΡΟΥ

A.N. 573/1968¹
(Φ.Ε.Κ. 223/27.9.1968/ τ. Α')

Περί κυρώσεως της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου συμβάσεως, περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος

Άρθρον Μόνον

Κυρούται και έχει ισχύν Νόμου η υπογραφείσα εν Αθήναις την 30ήν Μαρτίου 1968 σύμβασις μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου, αποσκοπούσα εις την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την αποτροπήν της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος, έχουσα ως κατωτέρω:

Ο παρών νόμος θέλει ισχύσει από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος.

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος και η Κυβέρνησις της Δημοκρατίας της Κύπρου, επιθυμούσαι την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος, συνεφώνησαν όπως συνάψωσι την ακόλουθον σύμβασιν. Προς τον σκοπόν τούτον ώρισαν ως πληρεξουσίου των:

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος,

Την Α.Ε. τον Κύριον Παναγιώτην Πιπινέλην, Υπουργόν επί των Εξωτερικών,

Η Κυβέρνησις της Δημοκρατίας της Κύπρου

Την Α.Ε. τον Κύριον Νικόλαον Κρανιδιώτην, Πρεσβευτήν της Δημοκρατίας της Κύπρου.

¹ *Ανακοίνωσις «περί ενάρξεως ισχύος της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου συμβάσεως «περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος» (Φ.Ε.Κ. 14/3-2-1969, τ.Α')*

Το Β. Υπουργείον των Εξωτερικών ανακοινοί ότι, την 16ην Ιανουαρίου 1969 έλαβε χώραν εν Αθήναις η ανταλλαγή των οργάνων επικυρώσεως της υπογραφείσης εν Αθήναις την 30ην Μαρτίου 1968 μεταξύ του Β. της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου, συμβάσεως «περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος», κυρωθείσης δια του Α.Ν. 573/68 δημοσιευθέντος εις Φ.Ε.Κ. τεύχος Α' 223/1968.

Η ισχύς της εν λόγω συμβάσεως άρχεται συμφώνως τω άρθρω 26 αυτής, την 16ην Ιανουαρίου 1969, ημέραν ανταλλαγής των οργάνων επικυρώσεως.

Οι εν λόγω πληρεξούσιοι επιδείξαντες προς αλλήλους τα πληρεξούσιά των έγγραφα, ευρεθέντα εν απολύτω τάξει, συνεφώνησαν ως ακολούθως:

Άρθρον 1

Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται επί προσώπων κατοικούντων εις εν ή αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρον 2

1. Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται επί των φόρων εισοδήματος των επιβαλλομένων επ' ονόματι εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ή των πολιτικών αυτού υποδιαίρέσεων ή τοπικών αρχών, ανεξαρτήτως του τρόπου καθ' ον ούτοι επιβάλλονται.

2. Ως φόροι εισοδήματος θεωρούνται πάντες οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί του συνολικού εισοδήματος ή επί στοιχείων αυτού, συμπεριλαμβανομένων των φόρων επί των κερδών εκ της απαλλοτριώσεως κινητής ή ακινήτου ιδιοκτησίας, των φόρων επί των συνολικών ποσών των ημερομισθίων ή μισθών των καταβαλλομένων υπό επιχειρήσεων, ως επίσης και των φόρων επί της υπερτιμήσεως κεφαλαίου.

3. Οι φόροι επί των οποίων η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται είναι ειδικότερον:

α) Προκειμένου περί του Βασιλείου της Ελλάδος:

I) Ο φόρος εισοδήματος επί των φυσικών προσώπων·

II) Ο φόρος εισοδήματος, επί των νομικών προσώπων·

III) Η εισφορά υπέρ του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων και πάντες οι λοιποί φόροι επί του εισοδήματος, οι πρόσθετοι φόροι ή λοιπαί εισφοραί, αίτινες επιβάλλονται εντός της επικρατείας του Βασιλείου της Ελλάδος, καλούμεναι εφεξής «Ελληνικός φόρος».

β) Προκειμένου περί της Δημοκρατίας της Κύπρου:

Ο φόρος επί του εισοδήματος, καλούμενος εφεξής «Κυπριακός φόρος».

4. Η Σύμβασις εφαρμόζεται επίσης και επί παντός ομοίου φόρου ή ουσιωδώς παρομοίας φύσεως φόρων επιβαλλομένων επιπροσθέτως ή αντί των υφισταμένων φόρων.

5. Εις το τέλος εκάστου έτους αι αρμόδια αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών υποχρεούνται όπως γνωστοποιώσι προς αλλήλας οιασδήποτε μεταβολάς επελθούσας εις την αντίστοιχον αυτών φορολογικήν νομοθεσίαν.

Άρθρον 3

1. Εις την παρούσαν Σύμβασιν, εκτός εάν άλλως απαιτή η έννοια του κειμένου:

α) Οι όροι «Συμβαλλόμενον Κράτος» και «το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνουν το Βασίλειον της Ελλάδος ή την Κύπρον, ως το κείμενον ορίζει.

β) Ο όρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει εν άτομον, μίαν εταιρείαν ή οιανδήποτε ετέραν ομάδα προσώπων μετά ή άνευ νομικής προσωπικότητας.

γ) Ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οιανδήποτε νομικόν πρόσωπον ή οιανδήποτε ομάδα προσώπων η οποία από φορολογικής απόψεως θεωρείται ως νομικόν πρόσωπον.

δ) Ο όρος «φόρος» σημαίνει Ελληνικός φόρος ή Κυπριακός φόρος, ως το κείμενον ορίζει.

ε) Ο όρος «κάτοικος του Βασιλείου της Ελλάδος» σημαίνει:

I. Οιανδήποτε εταιρείαν της οποίας αι εργασίαι διευθύνονται και ελέγχονται εν Ελλάδι.

II. Οιανδήποτε έτερον πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος Ελλάδος δια τους σκοπούς του Ελληνικού φόρου και ουχί κάτοικος Κύπρου δια τους σκοπούς του Κυπριακού φόρου.

στ) Ο όρος «κάτοικος της Κύπρου» σημαίνει:

I. Οιαδήποτε εταιρεία της οποίας αι εργασίες διευθύνονται και ελέγχονται εν Κύπρω.

II. Οιονδήποτε έτερον πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος Κύπρου δια τους σκοπούς του Κυπριακού φόρου και ουχί κάτοικος Ελλάδος δια τους σκοπούς του Ελληνικού φόρου.

ζ) Οι όροι «κάτοικος του ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος της Ελλάδος ή πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος της Κύπρου, ως το κείμενον ορίζει.

η) Οι όροι «επιχείρησις του ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «επιχείρησις του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν αντιστοίχως επιχείρησιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ενός Συμβαλλομένου Κράτους και επιχείρησιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους.

θ) Ο όρος «αρμόδιαι αρχαί» σημαίνει:

I. Δια το Βασίλειον της Ελλάδος το Υπουργείον των Οικονομικών.

II. Δια την Δημοκρατίαν της Κύπρου ο Έφορος επί του Φόρου Εισοδήματος ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος αυτού.

2. Οσάκις υπό άρθρου τινός της παρούσης Συμβάσεως προβλέπεται (μετά ή άνευ όρων) ότι εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εκ πηγών εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογείται μόνον εις το πρώτον μνημονευόμενον Κράτος ή δικαιούται εις μειωμένον φορολογικόν συντελεστήν εις το έτερον Κράτος και συμφώνως προς την εν ισχύϊ νομοθεσίαν του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους το εν λόγω εισόδημα υπόκειται εις φόρον αναλόγως του ποσού τούτου το οποίον εμβάζεται ή λαμβάνεται εις το Κράτος τούτο και ουχί αναλόγως του ολικού ποσού τούτου, τότε η εξαίρεσις ή ο μειωμένος φορολογικός συντελεστής εις το έτερον Κράτος κατ' εφαρμογήν του άρθρου τούτου εφαρμόζεται μόνον επί του τμήματος εκείνου του εισοδήματος το οποίον εμβάζεται ή λαμβάνεται εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος.

3. Οσον αφορά την εφαρμογήν της Συμβάσεως υπό ενός Συμβαλλομένου Κράτους, πας όρος μη καθοριζόμενος κατά διάφορον τρόπον, θεωρείται, εκτός εάν άλλως το κείμενον ορίζει, ως έχων την αυτήν κατά τους ισχύοντας Νόμους έννοιαν εις το εν λόγω Συμβαλλόμενον Κράτος, εν σχέσει με τους φόρους τους αποτελούντας το αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 4

1. Δια τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» σημαίνει σταθεράν επαγγελματικήν εγκατάστασιν όπου αι εργασίες της επιχειρήσεως διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ειδικότερον, ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» περιλαμβάνει:

α) έδραν διοικήσεως,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείον,

δ) εργοστάσιον,

ε) εργαστήριον,

στ) ορυχείον, λατομείον ή άλλον τόπον εξορύξεως φυσικών πόρων,

ζ) εργοτάξιον ή κατασκευήν ή εργασίαν συναρμολογήσεως εγκαταστάσεων.

3. Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» δεν θεωρείται ως περιλαμβάνων:

α) την χρήσιν εγκαταστάσεων μόνον προς τον σκοπόν εναποθηκεύσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν,

β) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν αποθηκεύσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως,

γ) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν επεξεργασίας υπό ετέρας επιχειρήσεως,

δ) την διατήρησιν σταθεράς επαγγελματικής εγκαταστάσεως μόνον προς τον σκοπόν αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συγκεντρώσεως πληροφοριών δια την επιχείρησιν,

ε) την διατήρησιν σταθεράς επαγγελματικής εγκαταστάσεως μόνον προς τον σκοπόν διαφημίσεως, παροχής πληροφοριών, επιστημονικών ερευνών ή αναλόγων ενεργειών αι οποίαι έχουν προπαρασκευαστικόν ή επιβοηθητικόν χαρακτήρα δια την επιχείρησιν.

4. Πρόσωπον ενεργούν εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, δια λογαριασμόν επιχειρήσεώς τινος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους - πλην πράκτορος ανεξαρτήτου, εφ' ου εφαρμόζεται η παράγραφος 5 - θεωρείται ως έχον μόνιμον εγκατάστασιν εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος, εάν έχει εξουσιοδότησιν και συνήθως ενασκή ταύτην εν τω εν λόγω Κράτει προς σύναψιν συμβάσεων επ' ονόματι της επιχειρήσεως εκτός εάν η δραστηριότης του περιορίζεται εις την αγοράν αγαθών ή εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.

5. Επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θεωρείται ως έχουσα μόνιμον εγκατάστασιν εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος απλώς και μόνον επί τω λόγω ότι διεξάγει εργασίας εις το έτερον τούτο Κράτος μέσω μεσίτου, γενικού παραγγελιοδόχου (αντιπροσώπου) επί προμηθεία, ή οιουδήποτε άλλου πράκτορος απολαύοντος ανεξαρτησίαν, εφ' όσον τα πρόσωπα ταύτα ενεργούσιν εντός του συνήθους πλαισίου της δραστηριότητός των.

6. Το γεγονός ότι εταιρεία τις, ούσα κάτοικος του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, ελέγχει ή ελέγχεται υπό εταιρείας, κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή διεξάγει εργασίας εν τω ετέρω τούτω Κράτει (είτε δια μόνιμου εγκατατάσεως είτε άλλως) δεν δύναται αυτό και μόνον να καταστήση εκατέραν των εταιρειών μόνιμον εγκατάστασιν της ετέρας.

7. Εις ας περιπτώσεις επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών πωλεί εις το έτερον Κράτος αγαθά κατασκευαζόμενα, συναρμολογούμενα, διασκευαζόμενα, συσκευαζόμενα ή διανεμόμενα εις το έτερον τούτο Κράτος δι' επιχειρήσεώς τινος δια λογαριασμόν ή τη εντολή της πρώτης αναφερομένης επιχειρήσεως και

α) εκατέρα επιχειρήσις συμμετέχει αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγχον ή κεφάλαιον της ετέρας επιχειρήσεως ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγχον ή κεφάλαιον αμφοτέρων των επιχειρήσεων, τότε δια τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως η πρώτη αναφερομένη επιχείρησις θα θεωρήται ότι έχει μόνιμον εγκατάστασιν εις το έτερον Κράτος και ότι διεξάγει εμπόριον ή ασχολείται με εργασίας εις το έτερον τούτο Κράτος μέσω της μόνιμου ταύτης εγκαταστάσεως.

Άρθρον 5

1. Εισόδημα εξ ακινήτου ιδιοκτησίας δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος όπου ευρίσκεται η τοιαύτη ιδιοκτησία.

2. Ο όρος «ακίνητος ιδιοκτησία» καθορίζεται συμφώνως προς τους νόμους του Συμβαλλομένου Κράτους εν τω οποίω ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Ο όρος ούτος περιλαμβάνει εν πάση περιπτώσει παραρτήματα και παρακολουθήματα (ACCESSORY) της ακινήτου ιδιοκτησίας, ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμόν χρησιμοποιούμενον εις την γεωργίαν και δασοκομίαν, δικαιώματα εφ' ων εφαρμόζονται αι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί εγγείου ιδιοκτησίας, επικαρπίαν επί ακινήτου περιουσίας και δικαιώματα μεταβλητών ή παγίων καταβολών έναντι επεξεργασίας ή δικαιωμάτων επεξεργασίας μεταλλευτικών κοιτασμάτων ή πηγών ή άλλου φυσικού πλούτου. Πλοία, σκάφη και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητος ιδιοκτησία.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επί εισοδήματος προερχομένου εξ αμέσου χρήσεως, εξ ενοικιάσεως ή χρήσεως υφ' οιανδήποτε ετέραν μορφήν της ακινήτου ιδιοκτησίας.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται ωσαύτως επί εισοδήματος εξ ακινήτου ιδιοκτησίας επιχειρήσεως τινος και επί εισοδήματος εξ ακινήτου ιδιοκτησίας χρησιμοποιουμένης δια την παροχήν επαγγελματικών υπηρεσιών.

Άρθρον 6

1. Τα κέρδη επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω, εκτός εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίαν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως. Εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίας, ως ανωτέρω, τα κέρδη ταύτης δύνανται να φορολογηθούν εν τω ετέρω Κράτει, αλλά μόνον κατά το μέρος τούτων το προερχόμενον εκ της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως.

2. Εάν επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διεξάγη εργασίας εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, θεωρούνται εις έκαστον Κράτος ότι ανήκουν εις την μόνιμον εγκατάστασιν, τα κέρδη άτινα υπολογίζεται ότι θα επραγματοποιούντο υπ' αυτής, εάν αυτή απετέλη διάφορον και ανεξάρτητον επιχείρησιν, ασχολουμένην με την αυτήν ή παρομοίαν δραστηριότητα, υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και ενεργούσαν τελειώς ανεξαρτήτως από της επιχειρήσεως της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν.

Εάν αι εις την διάθεσιν των ενδιαφερομένων φορολογικών αρχών πληροφορίαι δεν είναι επαρκείς δια να καθορίσουν τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως, η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την εφαρμογήν της νομοθεσίας εκάτερου Κράτους, εν σχέσει με την υποχρέωσιν της μονίμου εγκαταστάσεως προς καταβολήν φόρου επί ποσού καθοριζομένου δι' υπολογισμού διενεργουμένου υπό της φορολογικής αρχής του Κράτους τούτου. Νοείται ότι ο τοιούτος υπολογισμός θα διενεργήται καθ' ην έκτασιν αι εις την διάθεσιν της φορολογικής αρχής πληροφορίαι επιτρέπουν τούτο, συμφώνως προς την διατυπουμένην εις την παράγραφον ταύτην αρχήν.

3. Κατά τον καθορισμόν των κερδών της μονίμου εγκαταστάσεως εκπίπτονται τα έξοδα τα πραγματοποιούμενα δια τους σκοπούς της μονίμου εγκαταστάσεως περιλαμβανομένων των διοικητικών και διαχειριστικών εν γένει εξόδων, ούτω πραγματοποιουμένων, είτε εντός του Κράτους εις το οποίον ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις ή αλλαχού.

4. Εφ' όσον κατά την κρατούσαν εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών συνήθειαν, τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως καθορίζονται δια καταμερισμού των συνολικών κερδών της επιχειρήσεως εις τας διαφόρους αυτής πηγάς, αι διατάξεις της παρ. 2 ουδόλως εμποδίζουν το Συμβαλλόμενον τούτο Κράτος από του να καθορίση τα φορολογητέα κέρδη δια τοιούτου καταμερισμού, ως είθισται. Εν τούτοις, η χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμού δέον να είναι τοιαύτη, ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνον προς τας εν τω παρόντι άρθρω καθοριζόμενας αρχάς.

5. Ουδέν κέρδος θεωρείται ότι ανήκει εις μόνιμον εγκατάστασιν λόγω απλής αγοράς υπό της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως αγαθών ή εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.

6. Δια τους σκοπούς των προηγουμένων παραγράφων, τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως καθορίζονται δια της αυτής μεθόδου κατ' έτος, εκτός εάν υφίστανται βάσιμοι και επαρκείς λόγοι δια να γίνη το αντίθετον.

7. Εις ας περιπτώσεις εις τα κέρδη περιλαμβάνονται κατηγορίαι εισοδήματος περί των οποίων γίνεται μνεία ιδιαιτέρως εις έτερα άρθρα της παρούσης Συμβάσεως, τότε αι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται υπό των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 7

1. Κέρδη προερχόμενα εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων εις διεθνή επικοινωνίαν δεν φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους όπου είναι νηολογημένα τα πλοία ταύτα ή παρά του οποίου εφωδιάσθησαν τους τίτλους εθνικότητός των.

2. Κέρδη προερχόμενα εκ της εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών εις διεθνή επικοινωνίαν, δεν φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους όπου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως των εργασιών της επιχειρήσεως.

Κατά συνέπειαν, η συντελεσθείσα δια της ανταλλαγής των από 16.11.1950 διακοινώσεων, συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένου Βασιλείου, αφορώσα εις την απαλλαγήν των κερδών εκ της εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών, εις ας διακοινώσεις συμπεριλαμβάνεται και η Κύπρος, δεν θα εφαρμόζεται κατά την διάρκειαν της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 8

1. Εάν:

α) Επιχειρήσεις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών μετέχη αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, τον έλεγchon ή το κεφάλαιον επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή

β) τα αυτά πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, τον έλεγchon ή το κεφάλαιον επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, και εις εκατέραν των περιπτώσεων τίθενται ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων εις τας εμπορικές ή οικονομικές των σχέσεις όροι διάφοροι εκείνων οίτινες θα ετίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε οιαδήποτε κέρδη τα οποία, εάν δεν υπήρχον οι όροι ούτοι, θα επραγματοποιούντο υπό μιας εκ των επιχειρήσεων, αλλά λόγω των όρων τούτων δεν επραγματοποιήθησαν, δύνανται να περιληφθούν εις τα κέρδη της επιχειρήσεως εκείνης και να φορολογηθούν αναλόγως.

2. Εάν αι εις την διάθεσιν των ενδιαφερομένων φορολογικών αρχών πληροφορία δεν είναι επαρκείς δια να καθορίσουν, δια τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου τούτου, τα κέρδη άτινα θα έδει να είχαν προκύψει εις μίαν επιχειρήσιν, η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την εφαρμογήν της νομοθεσίας εκατέρου Κράτους, εν σχέσει με την υποχρέωσιν της επιχειρήσεως ταύτης προς καταβολήν φόρου επί ποσού καθοριζομένου δι' υπολογισμού διενεργουμένου υπό της φορολογικής αρχής του Κράτους τούτου. Νοείται ότι ο τοιούτος υπολογισμός θα διενεργήται καθ' ην έκτασιν αι εις την διάθεσιν της φορολογικής αρχής πληροφορία επιτρέπουν τούτο, συμφώνως προς την διατυπουμένην εις την παράγραφον ταύτην αρχήν.

Άρθρον 9

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρείας κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται να φορολογηθούν εις το έτερον τούτο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τοιαύτα μερίσματα δύνανται να φορολογηθούν εν τω Συμβαλλομένω Κράτει εν τω οποίω είναι κάτοικος η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία, συμφώνως προς την νομοθεσίαν του Κράτους τούτου, αλλά ο ούτως επιβαλλόμενος φορολογικός συντελεστής δέον να μη υπερβαίνη το 25% του ακαθαρίστου ποσού των μερισμάτων.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογίαν της εταιρείας εν σχέσει προς τα κέρδη εξ ων καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω σημαίνει εισόδημα εκ μετοχών, εκ μετοχών «επικαρπίας» ή δικαιωμάτων «επικαρπίας», εκ μετοχών μεταλλείων, εξ ιδρυτικών τίτλων ή εκ λοιπών δικαιωμάτων, εκτός χρεών ή απαιτήσεων, άτινα παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής εις τα κέρδη, ως και εισόδημα εξ ετέρων εταιρικών δικαιωμάτων εξομοιουμένων, δυνάμει της φορολογικής

νομοθεσίας του Κράτους του οποίου τυγχάνει κάτοικος η ενεργούσα την διανομήν εταιρεία, προς το εκ μετοχών εισόδημα.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, του οποίου η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία είναι κάτοικος, μόνιμον εγκατάστασιν με την οποίαν ο κάτοχος των μετοχών, δυνάμει των οποίων καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται στενώς. Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6.

5. Εάν εταιρεία, τυγχάνουσα κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, πραγματοποιή κέρδη ή εισόδημα εκ του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, το έτερον τούτο Κράτος δεν δύναται να επιβάλη φόρον επί των μερισμάτων άτινα καταβάλλονται υπό της εταιρείας εις πρόσωπα μη κατοικούντα εν τω ετέρω τούτω Κράτει ή να υπαγάγη τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας εις φόρον επί των αδαινεμήτων κερδών, ακόμη και εάν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη συνιστούν εν όλω ή εν μέρει κέρδη ή εισοδήματα προκύπτοντα εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

Άρθρον 10

1. Τόκοι προκύπτοντες εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενοι εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύναται να φορολογηθούν εις το έτερον τούτο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τοιούτοι τόκοι δύναται να φορολογηθούν εν τω Συμβαλλομένω Κράτει εν τω οποίω ούτοι προκύπτουσι, συμφώνως προς τον νόμον του Κράτους τούτου, αλλά ο ούτως επιβαλλόμενος φορολογικός συντελεστής δεν θα υπερβαίνη το 10% του ποσού των τόκων.

Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα καθορίσουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας τας προϋποθέσεις εφαρμογής του περιορισμού τούτου.

3. Ο όρος «τόκοι», ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω σημαίνει εισόδημα εκ κρατικών χρεωγράφων, ομολογιών ή χρεωστικών τίτλων, ανεξαρτήτως εάν ούτοι εξασφαλίζονται ή ου δι' υποθήκης και ανεξαρτήτως εάν παρέχουν ή μη δικαίωμα συμμετοχής εις κέρδη, απαιτήσεις εξ οφειλών οιασδήποτε φύσεως ως επίσης και παν έτερον εισόδημα εξομοιούμενον, συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν του Κράτους, εν τω οποίω προκύπτει το εισόδημα, προς εισόδημα εκ δανεισθέντων χρημάτων.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται οσάκις ο δικαιούχος των τόκων, ων κάτοικος του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρεί εν τω ετέρω των Συμβαλλομένων Κρατών, εν τω οποίω προκύπτει ο τόκος, μόνιμον εγκατάστασιν μετά της οποίας η απαίτησις εξ οφειλής, εξ ης προκύπτει ο τόκος, συνδέεται στενώς. Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6.

5. Τόκοι θεωρούνται προκύπτοντες εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών εάν ο καταβάλλων είναι αυτό τούτο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεσις, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους τούτου. Εάν όμως ο καταβάλλων τους τόκους, ανεξαρτήτως εάν ούτος είναι ή ου κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, έχη εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών μόνιμον εγκατάστασιν δια την οποίαν συνήφθη η οφειλή και εφ' ης καταβάλλονται οι τόκοι, οι τόκοι δε ούτοι βαρύνουν την μόνιμον ταύτην εγκατάστασιν, τότε οι εν λόγω τόκοι θεωρούνται προκύπτοντες εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις ο ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις.

6. Εάν, λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ καταβάλλοντος και δικαιούχου ή μεταξύ αμοιβαίων τούτων και άλλου τινός προσώπου, το ποσόν των καταβαλλομένων τόκων των αφορώντων την εξ οφειλής απαίτησιν, δια την οποίαν καταβάλλονται, υπερβαίνη το ποσόν το οποίον θα συνεφωνήτο μεταξύ οφειλέτου και δικαιούχου, ελλείψει τοιαύτης σχέσεως, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνον επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εν τη περιπτώσει ταύτη, το υπερβάλλον μέρος του

καταβαλλομένου ποσού φορολογείται, συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 11

1. Δικαιώματα προκύπτοντα εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενα εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους θα φορολογούνται μόνον εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

2. Ο όρος «δικαιώματα», ως χρησιμοποιείται εν τω άρθρω τούτω, σημαίνει πληρωμάς πάσης φύσεως, γενομένης έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως συγγραφικού δικαιώματος φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων ταινιών προγραμμάτων τηλεόρασεως, ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή δια την χρήσιν ή δικαίωμα χρήσεως βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή δια πληροφορίας αφορώσας βιομηχανικήν, εμπορικήν ή επιστημονικήν εμπειρίαν.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν θα εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, εν τω οποίω προκύπτουν τα δικαιώματα, μόνιμον εγκατάστασιν μετά της οποίας το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία εξ ης πηγάζουσι ταύτα, συνδέονται στενώς. Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6.

4. Εις ην περίπτωσιν λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ καταβάλλοντος και λαμβάνοντος ή μεταξύ αμφοτέρων τούτων και άλλου τινός προσώπου, το ποσόν των καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπ' όψιν της χρήσεως του δικαιώματος ή των πληροφοριών δια τας οποίας καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσόν το οποίον ήθελε συμφωνηθή μεταξύ καταβάλλοντος και λαμβάνοντος εάν δεν υπήρχε η εν λόγω σχέσις, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εις την περίπτωσιν ταύτην, το υπερβάλλον μέρος του καταβαλλομένου ποσού θα φορολογηται συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

5. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θα έχουν επίδρασιν τινα επί του δικαιώματος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών προς επιβολήν φόρου υπολογιζομένου επί συντελεστή μέχρι 5% επί του ακαθαρίστου ποσού οιοδήποτε είδους πληρωμής λαμβανομένης υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως κινηματογραφικών ταινιών (εκτός των ταινιών των προβαλλομένων εις την τηλεόρασιν).

Άρθρον 12

1. Κέρδη εξ απαλλοτριώσεως ακινήτου ιδιοκτησίας, ως καθορίζεται εν τη παραγράφω 2 του άρθρου 5, δύνανται να φορολογηθούν εις το Συμβαλλόμενον Κράτος, εις το οποίον ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία.

2. Κέρδη εξ απαλλοτριώσεως κινητής ιδιοκτησίας αποτελούσης τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μόνιμου εγκαταστάσεως την οποίαν ή επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηρεί εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει ή εκ κινητής ιδιοκτησίας ανηκούσης εις σταθεράν βάσιν την οποίαν κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διαθέτει εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος προς τον σκοπόν παροχής επαγγελματικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των κερδών εκ της απαλλοτριώσεως της τοιαύτης μόνιμου εγκαταστάσεως (μόνης ή ομού μετά της όλης επιχειρήσεως) ή της τοιαύτης σταθεράς βάσεως, δύνανται να φορολογηθούν εν τω ετέρω Κράτει.

Εν τούτοις, κέρδη εξ απαλλοτριώσεως πλοίων και αεροσκαφών εκτελούντων διεθνείς μεταφοράς και εκ κινητής ιδιοκτησίας ήτις συνδέεται με την λειτουργίαν των εν λόγω πλοίων και αεροσκαφών

φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος, εις το οποίον τα κέρδη εκ των προαναφερθέντων πλοίων και αεροσκαφών φορολογούνται, βάσει των διατάξεων του άρθρου 7 της παρούσης συμβάσεως.

3. Κέρδη εξ απαλλοτριώσεως οιασδήποτε περιουσίας πλην της μνημονευομένης εις τας παραγράφους 1 και 2 θα φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος του οποίου ο απαλλοτριών ιδιοκτήτης τυγχάνει κάτοικος.

Άρθρον 13

1. Εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή ετέρας ανεξαρτήτου δραστηριότητας παρομοίας φύσεως θα φορολογηται μόνον εν τω Κράτει τούτω εκτός εάν ούτος διατηρή τοιαύτην σταθεράν βάσιν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει προς τον σκοπόν της ασκήσεως της δραστηριότητός του. Εάν ούτος διατηρή τοιαύτην σταθεράν βάσιν, το εισόδημα δύναται να φορολογηθή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, αλλά μόνον καθ' ο μέρος τούτο προέρχεται εκ της σταθεράς ταύτης βάσεως.

2. Ο όρος «επαγγελματικά υπηρεσία» συμπεριλαμβάνει ειδικότερον ανεξαρτήτους επιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, εκπαιδευτικάς ή διδακτικάς δραστηριότητας, ως επίσης ανεξαρτήτους δραστηριότητας ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρον 14

1. Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 15,17 και 18, μισθοί, ημερομίσθια και άλλαι παρομοίας φύσεως αμοιβαί κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι εμμίσθου απασχολήσεως θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω, εκτός εάν η έμμισθος απασχόλησις ασκείται εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει. Εάν η έμμισθος απασχόλησις ασκείται ούτω, η εξ αυτής κτωμένη αμοιβή δύναται να φορολογηθή εν τω ετέρω Κράτει.

2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1 αποζημίωσις κτωμένη υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, έναντι εμμίσθου απασχολήσεως ασκουμένης εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει θα φορολογηται μόνον εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος εάν:

α) ο λαμβάνων ευρίσκεται εις το έτερον Κράτος δια χρονικήν περίοδον ή περιόδους μη υπερβαινούσας συνολικάς τας 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικόν έτος, και

β) η αποζημίωσις καταβάλλεται υπό ή δια λογαριασμόν εργοδότη ο οποίος δεν είναι κάτοικος του ετέρου Κράτους, και

γ) η αποζημίωσις να μη βαρύνη την μόνιμον εγκατάστασιν ή την σταθεράν βάσιν, την οποίαν ο εργοδότης διατηρεί εν τω ετέρω Κράτει.

3. Ανεξαρτήτως των προηγουμένων διατάξεων του παρόντος άρθρου, αποζημίωσις έναντι εμμίσθου απασχολήσεως παρεχομένης επί πλοίου ή αεροσκάφους εις διεθνείς μεταφοράς, δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον τα κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται, βάσει των διατάξεων του άρθρου 7 της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 15

Αμοιβαί διευθυντών και παρόμοιαι πληρωμαί κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών υπό την ιδιότητά του, ως μέλους Διοικητικού Συμβουλίου Εταιρείας, ήτις είναι κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δύναται να φορολογηθούν εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

Άρθρον 16

Ανεξαρτήτως των διατάξεων των άρθρων 13 και 14 εισόδημα κτώμενον υπό προσώπων παρεχόντων υπηρεσίας δημοσίας ψυχαγωγίας, ως καλλιτεχνών θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεοράσεως και υπό μουσικών και αθλητών εκ της προσωπικής αυτών δραστηριότητος δύναται να φορολογηθή εν τω Συμβαλλομένω Κράτει όπου διεξάγεται η τοιαύτη δραστηριότης.

Άρθρον 17

Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 18, συντάξεις και άλλαι παρομοίας φύσεως αποζημιώσεις καταβαλλόμεναι εις κάτοικον ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι προσφερθείσης εμμίσθου υπηρεσίας θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω.

Άρθρον 18

1. Αμοιβαί, συμπεριλαμβανομένων συντάξεων, καταβαλλόμεναι υπό τινος Συμβαλλομένου Κράτους εις οιονδήποτε άτομον έναντι υπηρεσιών παρασχεθεισών εις το Κράτος τούτο κατά την άσκησιν λειτουργήματος Κυβερνητικού χαρακτήρος, φορολογούνται μόνον εις το Κράτος τούτο, εκτός εάν το άτομον είναι υπήκοος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, χωρίς να είναι επίσης υπήκοος του πρώτου μνημονευομένου Κράτους.

2. Αι διατάξεις της παραγράφου 1, δεν θα έχουν εφαρμογήν επί αμοιβών ή συντάξεων, δι' υπηρεσίας έχουσας σχέσιν με εμπόριον ή εργασίας ασκουμένας υπό ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή των προς τούτο εξομοιουμένων Οργανισμών.

Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις των άρθρων 14, 15 και 17 της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 19

1. Αποζημίωσις την οποίαν άτομον ενός των Συμβαλλομένων Κρατών λαμβάνει εκ της αναλήψεως μελέτης ή ερεύνης ανωτέρας βαθμίδος ή δια διδασκαλίαν κατά το διάστημα προσωρινής διαμονής μη υπερβαινούσης τα δύο έτη, εις Πανεπιστήμιον, Ινστιτούτον Ερευνών, Σχολείον, Κολλέγιον ή έτερον παρόμοιον ίδρυμα εις το έτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα φορολογηται εις το Κράτος τούτο.

2. Χρηματικά ποσά, τα οποία λαμβάνει δια την συντήρησιν, εκπαίδευσιν ή εξάσκησιν του σπουδαστής ή μαθητευόμενος εις επάγγελμα, ο οποίος είναι ή ήτο κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και ο οποίος παραμένει εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει αποκλειστικώς και μόνον προς τον σκοπόν της εκπαιδεύσεως ή εξασκήσεώς του, δεν θα φορολογούνται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εφ' όσον τα ποσά ταύτα καταβάλλονται εις αυτόν εκ πηγών ευρισκομένων εκτός του ετέρου τούτου Συμβαλλομένου Κράτους.

3. Αποζημίωσις την οποίαν σπουδαστής ή μαθητευόμενος εις επάγγελμα, ο οποίος είναι ή ήτο κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, κτάται εξ εμμίσθου απασχολήσεως παρεχομένης υπ' αυτού εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δια σκοπούς πρακτικής εξασκήσεώς του, δια περιόδον ή περιόδους μη υπερβαινούσας εν συνόλω τας 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικόν έτος, δεν θα φορολογούνται εις το έτερον τούτο Κράτος.

Άρθρον 20

Εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και κτώμενον υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους μη αναφερόμενον ρητώς εις τα προηγούμενα άρθρα της παρούσης Συμβάσεως, θα φορολογηται μόνον εις το έτερον τούτο Κράτος.

Άρθρον 21

1. Οι νόμοι των Συμβαλλομένων Κρατών θα συνεχίσουν να έχουν εφαρμογή επί της φορολογίας του εισοδήματος του προκύπτοντος εις εκάτερον των Συμβαλλομένων Κρατών εκτός αντιθέτου ρητής προβλέψεως εν τη παρούση Συμβάσει. Οσάκις εισόδημά τι φορολογείται εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη, η αποφυγή της διπλής φορολογίας θα επιτυγχάνεται συμφώνως προς τας διατάξεις των κατωτέρω παραγράφων του άρθρου τούτου.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της Ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας εν σχέσει με την παρεχομένην έκπτωσιν υπό μορφήν πιστώσεως έναντι του Ελληνικού φόρου, του καταβλητέου εις εδάφη εκτός της Ελλάδος φόρου, ο Κυπριακός φόρος ο καταβλητέος συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν της Κύπρου, είτε αμέσως είτε εμμέσως δια παρακρατήσεως, εν σχέσει προς εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός της Κύπρου, θα παρέχεται ως πίστωσης έναντι του Ελληνικού φόρου του καταβλητέου επί του εισοδήματος τούτου. Εάν το εισόδημα τούτο είναι σύνηθες μέρος καταβαλλόμενον υπό Εταιρείας κατοίκου Κύπρου, η πίστωση θα λαμβάνη υπ' όψιν (πλέον του Κυπριακού φόρου εν σχέσει με το μέρος) τον Κυπριακόν φόρον τον καταβλητέον υπό της εταιρείας εν σχέσει με τα κέρδη της, και, εάν τούτο είναι μέρος καταβαλλόμενον εις προνομιούχους μετοχάς αντιπροσωπεύοντος αμφοτέρα, ήτοι μέρος εις σταθερόν συντελεστήν, εις τον οποίον δικαιούνται αι μετοχαί και πρόσθετον συμμετοχήν εις τα κέρδη, ο Κυπριακός φόρος, ούτω καταβλητέος υπό της εταιρείας, θα λαμβάνηται ομοίως υπ' όψιν καθ' ο μέρος το μέρος υπερβαίνει τον σταθερόν τούτον συντελεστήν.

3. Δια τους σκοπούς της παραγράφου 2, ο όρος «καταβλητέος Κυπριακός φόρος» θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) Τον Κυπριακόν φόρον όστις θα έδει να κατεβάλλετο επί οίωνδήποτε κερδών ή τόκων, απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του κυπριακού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.

β) Τον Κυπριακόν φόρον όστις θα έδει να παρεκρατείτο εξ οίωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων εκ κερδών απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του Κυπριακού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.

4. Τηρουμένων των διατάξεων της φορολογικής νομοθεσίας της Κύπρου, εν σχέσει με την παρεχομένην έκπτωσιν υπό μορφήν πιστώσεως έναντι του Κυπριακού φόρου του καταβλητέου εις εδάφη εκτός της Κύπρου φόρου, ο Ελληνικός φόρος ο καταβλητέος συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν της Ελλάδος, είτε αμέσως είτε εμμέσως δια παρακρατήσεως, εν σχέσει προς εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός της Ελλάδος, θα παρέχεται ως πίστωσης έναντι του Κυπριακού φόρου του καταβλητέου επί του εισοδήματος τούτου.

Εάν το τοιούτον εισόδημα είναι σύνηθες μέρος καταβαλλόμενον υπό εταιρείας κατοίκου Ελλάδος, η πίστωση θα λαμβάνη υπ' όψιν (πλέον του ελληνικού φόρου εν σχέσει με το μέρος) τον Ελληνικόν φόρον τον καταβλητέον υπό της εταιρείας εν σχέσει με τα κέρδη της και, εάν τούτο είναι μέρος καταβαλλόμενον εις προνομιούχους μετοχάς αντιπροσωπεύοντος αμφοτέρα, ήτοι μέρος εις σταθερόν συντελεστήν, εις τον οποίον δικαιούνται αι μετοχαί και πρόσθετον συμμετοχήν εις τα κέρδη, ο Ελληνικός φόρος, ούτω καταβλητέος υπό της εταιρείας, θα λαμβάνηται ομοίως υπ' όψιν καθ' ο μέρος το μέρος υπερβαίνει τον σταθερόν τούτον συντελεστήν.

5. Δια τους σκοπούς της παραγράφου 4 ο όρος «καταβλητέος Ελληνικός φόρος» θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) Τον Ελληνικόν φόρον όστις θα έδει να κατεβάλλετο επί οίωνδήποτε κερδών ή τόκων, απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του Ελληνικού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.

β) Τον Ελληνικόν φόρον όστις θα έδει να παρεκρατείτο εξ οιωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων εκ κερδών απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του Ελληνικού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.

6. Εάν άτομον κάτοικος της Ελλάδος, δια τους σκοπούς του Ελληνικού φόρου και κάτοικος επίσης της Κύπρου, δια τους σκοπούς του Κυπριακού φόρου, κτάται εισόδημα εκ πηγών ευρισκομένων εκτός και της Ελλάδος και της Κύπρου, δύναται να επιβληθή φόρος επί του εισοδήματος τούτου υφ' εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών (συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν την ισχύουσαν εν τω Συμβαλλομένω τούτω Κράτει και προς οιανδήποτε υφισταμένην Σύμβασιν, περί αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, μεταξύ του Συμβαλλομένου τούτου Κράτους και του εδάφους εκ του οποίου το εισόδημα προέκυπεν) αλλά θα παρέχεται πίστωσης έναντι του φόρου του επιβαλλομένου υφ' εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους - επί του τμήματος εκείνου του εισοδήματος όπερ υπόκειται εις φόρον εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη - η οποία πίστωση φέρει την ιδίαν αναλογίαν προς το ποσόν του φόρου τούτου (ως ούτος περιορίζεται δια της μειώσεως υπό οιανδήποτε εκπτώσεως χορηγούμενης εν σχέσει με τον φόρον τον καταβλητέον εις την χώραν εν τη οποία προέκυπεν το εισόδημα) ή προς το ποσόν του φόρου του επιβαλλομένου υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους (περιοριζόμενου ως προελέχθη), οιονδήποτε τούτων είναι το ολιγώτερον, ως το πρότερον ποσόν (προ οιανδήποτε τιαύτης μειώσεως) φέρει προς το άθροισμα αμφοτέρων των ποσών (προ οιανδήποτε τιαύτης μειώσεως).

7. Δια τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, κέρδη ή αμοιβαί προκύπτουσαι εκ της ασκήσεως επαγγέλματος ή εξ εμμίσθου απασχολήσεως εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών θα θεωρούνται εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός του Συμβαλλομένου τούτου Κράτους και αι υπηρεσίαι ατόμου τινός αι παρεχόμεναι εν όλω ή κυρίως επί πλοίου νηολογημένου εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών ή επί αεροσκάφους ευρισκομένου υπό την εκμετάλλευσιν κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, θα θεωρούνται ότι παρέχονται εντός του Συμβαλλομένου τούτου Κράτους.

Άρθρον 22

1. Οι υπήκοοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα υπόκεινται εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει εις οιανδήποτε φορολογίαν ή οιανδήποτε σχετικήν μεταχειρίσιν διάφορον ή επαχθεστέραν της φορολογίας και της σχετικής μεταχειρίσεως εις ας, υπό τας αυτάς συνθήκας, υπόκεινται ή ενδέχεται να υπαχθώσιν οι υπήκοοι του ετέρου τούτου Κράτους.

2. Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

α) Πάντα τα άτομα, άτινα κέκτηνται την εθνικότητα ενός των Συμβαλλομένων Κρατών

β) Πάντα τα νομικά πρόσωπα, προσωπικάς εταιρείας, ή άλλης μορφής ενώσεις προσώπων, αναγνωριζόμενα ως τιαύτα υπό της ισχυούσης νομοθεσίας εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Η φορολογία μονίμου εγκαταστάσεως επιχειρήσεως του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δέον να μη τυγχάνη ολιγώτερον ευνοϊκή εν τω ετέρω τούτω Κράτει από την επιβαλλομένην φορολογίαν επί επιχειρήσεων του ετέρου τούτου Κράτους ασχολουμένων με την αυτήν δραστηριότητα.

Η παρούσα διάταξις δεν δύναται να ερμηνευθή ως υποχρεώνουσα το Συμβαλλόμενον Κράτος να χορηγή εις κατοίκους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους οιανδήποτε προσωπικάς εκπτώσεις, απαλλαγάς και μειώσεις φορολογικής φύσεως λόγω πολιτικής καταστάσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων τας οποίας χορηγεί εις τους ιδικούς του κατοίκους.

4. Επιχειρήσεις του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, των οποίων το κεφάλαιον εν όλω η έν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, αμέσως ή εμμέσως, υπό ενός ή περισσοτέρων κατοίκων του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν θα υποβάλλωνται εις το πρώτον μνημονευθέν Συμβαλλόμενον Κράτος εις οιανδήποτε φορολογίαν ή οιανδήποτε σχετικήν μεταχειρίσιν διάφορον ή επαχθεστέραν της φορολογίας και της

σχετικής μεταχειρίσεως εις ας υποβάλλονται ή ενδέχεται να υποβληθώσιν άλλαι παρόμοιαι επιχειρήσεις του εν λόγω πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

5. Εν τω παρόντι άρθρω ο όρος «φορολογία» σημαίνει τους φόρους οι οποίοι αποτελούν αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 23

1. Εάν κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών θεωρή ότι αι ενέργειαι του ενός ή και αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν δι' αυτόν ως αποτέλεσμα την επιβολήν φορολογίας μη συναδούσης προς την παρούσαν Σύμβασιν, ούτος, ανεξαρτήτως των μέσων θεραπείας των προβλεπομένων υπό των εθνικών νόμων των εν λόγω Κρατών, δύναται να θέση την περίπτωσίν του υπ' όψιν της αρμοδίας αρχής του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου τυγχάνει κάτοικος.

2. Η αρμοδία αρχή οφείλει, εάν η αντίρρησης θεωρηθή βάσιμος και δεν είναι εις θέσιν η ίδια να δώση την κατάλληλον λύσιν, να επιλύση την περίπτωσιν δι' αμοιβαίας συμφωνίας μετά της αρμοδίας αρχής του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους προς τον σκοπόν της αποφυγής φορολογίας μη συναδούσης προς την Σύμβασιν.

3. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών οφείλουν να επιλύωσι δι' αμοιβαίας συμφωνίας οιασδήποτε δυσχερείας ή αμφιβολίας ανακυπούσας εκ της ερμηνείας ή της εφαρμογής της Συμβάσεως. Δύνανται επίσης να συμβουλευώνται αλλήλας δια την αποφυγήν της διπλής φορολογίας εις περιπτώσεις μη προβλεπομένας υπό της Συμβάσεως.

4. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να επικοινωνούν μεταξύ των απ' ευθείας προς τον σκοπόν επιτεύξεως συμφωνίας υπό την έννοιαν των προηγουμένων παραγράφων. Εάν κριθή σκόπιμον να λάβη χώραν προφορική ανταλλαγή γνώμων, δι' επίτευξιν συμφωνίας, η ανταλλαγή αυτή δύναται να πραγματοποιηθεί μέσω επιτροπής αποτελουμένης εξ αντιπροσώπων των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρον 24

1. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσουν σχετικάς πληροφορίας αναγκαίας δια την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως και των εσωτερικών νόμων των Συμβαλλομένων Κρατών οίτινες αναφέρονται εις φόρους αποτελούντας αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως και καθ' ην έκτασιν η φορολογία αυτή συνάδει προς την παρούσαν Σύμβασιν.

Οιαδήποτε πληροφορία ούτως ανταλλασσομένη θα θεωρήται απόρρητος και δεν θα αποκαλύπτηται εις οιαδήποτε πρόσωπα ή αρχάς ετέρας πλην εκείνων αίτινες είναι επιφορτισμένοι με την βεβαίωσιν ή είσπραξιν των φόρων, περιλαμβανομένων και των επιφορτισμένων με τον δικαστικόν προσδιορισμόν τούτων και οίτινες φόροι αποτελούν αντικείμενον της Συμβάσεως.

2. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 εις ουδεμίαν περίπτωσιν θα έχωσιν την έννοιαν επιβολής επί ενός των Συμβαλλομένων Κρατών της υποχρεώσεως:

α) Να εφαρμόζη διοικητικά μέτρα ευρισκόμενα εις αντίθεσιν προς τους νόμους ή την διοικητικήν πρακτικήν αυτού ή του ετέρου των Συμβαλλομένων Κρατών.

β) Να χορηγή στοιχεία τα οποία δεν παρέχονται βάσει των νόμων ή της συνήθους διοικητικής διαδικασίας αυτού ή του ετέρου των Συμβαλλομένων Κρατών.

γ) Να παρέχη πληροφορίας αίτινες ήθελον αποκαλύψει οιονδήποτε συναλλακτικόν, επιχειρηματικόν, βιομηχανικόν, εμπορικόν ή επαγγελματικόν απόρρητον ή επαγγελματικήν μέθοδον ή πληροφορίας, η αποκάλυψις των οποίων θα ήτο αντίθετος προς την δημοσίαν τάξιν (ordre public).

Άρθρον 25

Ουδέν εν τη παρούση συμβάσει θέλει επιδράσει επί των φορολογικών προνομίων των διπλωματικών ή προξενικών υπαλλήλων οίτινες διέπονται υπό των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή των διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 26

1. Η παρούσα Σύμβασις θα επικυρωθή και οι τίτλοι κυρώσεως θα ανταλλαγώσιν εις Αθήνας το ταχύτερον δυνατόν.

2. Η ισχύς της Συμβάσεως άρχεται άμα τη ανταλλαγή των τίτλων κυρώσεως και αι διατάξεις ταύτης θα εφαρμοσθούν επί εισοδημάτων προκυψάντων κατά ή μετά την πρώτην ημέραν του Ιανουαρίου του έτους 1967.

Άρθρον 27

Η παρούσα Σύμβασις θα παραμείνη εν ισχύϊ μέχρις ότου καταγγελθή υφ' ενός των Συμβαλλομένων Κρατών. Εκάτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να καταγγείλη την Σύμβασιν δια της διπλωματικής οδού κατόπιν επιδόσεως ειδοποιήσεως περί λήξεως ισχύος, τουλάχιστον εξ μήνας προ του τέλους οιοδήποτε ημερολογιακού έτους.

Εν τοιαύτη περιπτώσει η Σύμβασις παύει ισχύουσα δια τα εισοδήματα τα προκύπτοντα κατά ή μετά την πρώτην ημέραν του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους, όπερ έπεται του έτους εντός του οποίου επεδόθη η ειδοποίησις λήξεως της ισχύος.

Εγένετο εν Αθήναις εις διπλούν σήμερον την 30ήν Μαρτίου του έτους 1968 εις την Ελληνικήν γλώσσαν.

Ο παρών νόμος θέλει ισχύσει από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.